

[Ellisabeth Arnold]

Der er jo beskrevet flere udmærkede modeller, som vi ikke i detaljer kan stå og tage stilling til her, men jeg synes, Socialdemokratiet og sundhedsministeren skulle give hinanden håndslag på her i dag: Nu prøver man at få det samarbejde til at fungere, for den anden diskussion er ulidelig, og jeg synes ikke, vi kan være den bekendt.

Socialdemokratiet skylder os en forklaring på, hvad det er, de vil med dette beslutningsforslag; jeg ved, der er adskillige socialdemokrater, som synes, at det her er en lidt pinlig sag. Findes der dog ikke 1, 2, 3, 4 eller 5 Socialdemokrater, der har så meget personligt mod, at de tør bryde partidisciplinen og sige rent ud: Jo, det her synes vi ærlig talt ikke er særlig smart?

Lad os nu viske tavlen ren og begynde igen og så få startet den diskussion på et nogenlunde ordentligt politisk og sagligt grundlag. De to ting burde jo ikke være fuldstændig uforenelige. Det har dog tidligere vist sig at være muligt at få noget fornuftigt ud af arbejdet her i Folketinget.

Til sidst vil jeg blot gentage, hvad jeg sagde i en tidligere kort bemærkning: Det er ulykkeligt, hvis det skulle vise sig, at taberne i dette spil blev de dygtige læger på Skejby Sygehus, hvis de, efter at have fået transplantationsopgaverne, stadig væk skal gå med den mistanke hængende over hovedet, at det i virkeligheden kun var på grund af politisk drilleri, at de fik dette arbejde, og ikke på grund af de faglige hensyn.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Bemærkningen om det politiske drilleri forstår jeg nu ikke. Jeg har faktisk også her i dag fortalt, at vi, inden vi overhovedet startede transplantationer her i landet, i maj måned sidste år i Socialdemokratiet faktisk fremlagde en plan for og et forslag om, at man skulle starte disse ting i fællesskab med to behandlingssteder. Det er en naturlig opfølgning af det synspunkt, at vi støtter det beslutningsforslag, der er til behandling her i dag. Så det med drilleriet synes jeg er noget pjat at insinuere.

Jeg har jo spurgt sundhedsministeren her i dag, om sundhedsministeren vil give tilsagn om, at der nu bliver indkaldt til nogle forhandlinger om, hvordan man kan finde en samar-

bejdsmodel for dette her. Jeg går ud fra, at jeg får et svar af sundhedsministeren, når det er sundhedsministerens tur til at få ordet efter ordførerne, så derfor er jeg meget på linje med fru Elisabeth Arnold i, at der selvfølgelig bør kunne skabes en bredere enighed om, hvordan det her kan stables på benene.

Så til ordene, om man nu skal bruge ordene operationssteder eller behandlingssteder eller man skal bruge udtrykket behandlingscentre. Det synes jeg ikke er afgørende. Det, der er afgørende for os, er ikke ordene, men at det bliver etableret i et samarbejde. Og med ordet ligeværdigt mener vi naturligvis, at man tilgodeser begge behandlingssteder, at man får inddraget de folk, der har forstand på det på begge behandlingssteder, og det betyder, at man – både for så vidt angår Rigshospitalet og for så vidt angår Århuslægerne – sørger for, at der er autorisation til udtagelse af organer.

Uden at man får det på plads, tror jeg ikke, at man får et ligeværdigt samarbejde, men ligeværdigt betyder ikke, at der så absolut, hvis der er 17 transplantationer på Rigshospitalet, så også skal være 17 transplantationer på Skejby Sygehus. Det er vanvid, hvis man vil prøve at fremstille det på den måde. Men de skal naturligvis hjælpe hinanden på ligeværdige vilkår.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Det med det ligeværdige kan der vist ikke siges ret meget mere om, men samarbejde betyder bl.a. også, at man kan trække på hinanden, at Skejby kan trække på Rigshospitalet og Rigshospitalet kan trække på Skejby med hensyn til eventuelle faglige problemer eller andre ting, der måtte opstå.

Så vil jeg gerne lige høre, om jeg forstod den radikale ordfører rigtigt, når hun sagde, at man i Skejby nu kunne få fornemmelsen af, at man skulle i gang med disse transplantationer som følge af et politisk drilleri. Så vil jeg gerne have lov til at sige, at når man har fulgt det her, fra det startede – Skejby blev i virkeligheden bygget netop med henblik på at transplantere – så kan jeg ikke forestille mig, at man deroppe sætter sig ned og tuder over det her; tværtimod tror jeg, at man klapper i sine små hænder, for det har man faktisk ventet på de sidste 10 år.